

Huseni (MDGR III, p. 755—756) (< nume de persoană *Hus*, *Husul*, *Husea*)²⁹; *Nehoiășul*, *Nehoiie*³⁰, *Nehoiul* (cf. [Muntele] *Negoiul*, numele de persoană *Neagoie*) etc.

Nici *Horodniceni*, sat în rn. Suceava, cu tot aspectul său slav, nu e sigur că provine de la populația slavă. El va fi avut la început sensul de «oameni originari din valea Horodnicului» și, prin urmare, poate fi o formație românească cu sufixul *-ean*, pl. *-eni*, dar poate fi și o formație ucraineană cu sufixul *-анин*, pl. *-ани*: *Городничани*. În documente apare la 1495 sub forma de gen. pl. *Хородничани* (Bogd. II, p. 249). După acad. Iorgu Iordan (*Contributions onomastiques*, p. 19, nota 2) acest toponimic are o temă antroponimică (ceea ce nu mi se pare probabil, cf. mai jos cele spuse despre hidronimul *Horodnic*). În cazul acesta de asemenea el poate fi de origine românească, format cu sufixul *-eni* (cf. *Mihăileni* < *Mihăilă* + *-eni*).

* * *

Marea majoritate a toponimicelor cu *h* (< *g*) provenite de la populația de limbă românească se găsesc în Moldova, deci în interiorul ariei toponimicelor cu *h* (< *g*) provenite de la populația de limbă slavă (vezi harta alăturată, întocmită pe baza toponimicelor de origine incontestabil slavă cu *h* provenit din *g*). Lucrul acesta e firesc, deoarece în Moldova sînt numeroase apelativele și numele de persoană de origine ucraineană care i-au servit populației românești la crearea de toponime. Multe din toponimicele înșirate se găsesc însă în afara ariei arătate pe hartă, ceea ce indică o răspindire spre vest și sud a unor apelative moldovenești și a unor nume de persoană moldovenești (precum și a unor persoane de origine moldovenească care au dus cu ele nume moldovenești). Nu e imposibil ca asemenea nume de persoană cu *h* (< *g*) să fi aparținut unor persoane sau grupuri de persoane izolate de limbă ucraineană, dar toponimicele la baza cărora stau nu au caracter ucrainean, deoarece nu prezintă sufixe slave (ucrainene), ci sînt derivate cu sufixe românești (*-asca*, *-aș*, *-easa*, *-easca*, *-eni*, *-ești*, *-oia*) sau numele de persoană este întrebuințat simplu, fără sufix, ca toponimic.

* * *

Nu pot fi trecute în categoria toponimicelor slave prezentînd *h* (< *g*) *Дохтана* (anul 1431)³¹ și *Дохтѣна* (anul 1577)³², deoarece în aceste forme *h* a apărut în loc de *g* datorită schimbărilor fonetice *gt* > *kt* > *ht* (prin disimilarea lui *k* față de *t* următor: *kt* > *ht*; cf. *doctor* > *dohtor* > *doftor*; forma *dohtor* există și în bulgară)³³. Nu este așadar vorba aici de trecerea lui *g* la *h* în orice poziție,

toponimice dovedesc cel mult că, în trecut, moldovenii stabiliți în Muntenia au dus cu ei nume moldovenești pînă prin părțile Giurgiului și pînă în Muscel. (Vezi Marius Sala, *Rapport entre l'évolution des appellatifs et celle des toponymes*, în *Contributions onomastiques*, p. 90). Satul *Hulubești* din raionul Găiești apare în documente începînd din anul 1587 (*ibid.*, p. 90, nota 4). Cf. și numele muntelui *Moldoveanul* din masivul Făgărașului, care a fost numit după vreun oier de origine moldovean.

²⁹ Privitor la numele de persoane *Hus*, *Husul*, *Husea*, a se vedea Cost. II, p. 412, 417, 418, 449. Acad. Iorgu Iordan consideră pe nedrept toponimicul *Huseni* ca fiind de origine ucraineană (Iordan, *Nume de loc.*, p. 130). E adevărat însă că numele moldovenești de persoane *Hus*, *Husul*, *Husea* au fost împrumutate de la ucraineni (cf. ucr. *rych* «giscă»).

³⁰ Izvor cu apă minerală în fostul județ Buzău, pl. Tohani (Frunzescu, p. 313).

³¹ Azi *Dofteana*, rn. Tirgu-Oena: Cost. I, p. 484.

³² Azi *Dofteana*, rn. Cîmpina: DIR, v. XVI, B, IV, p. 282.

³³ Vezi SCL, V, p. 22.